RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 21. december 2007 (OR. en)

13076/07

LIMITE

COPEN 132

RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.:	RÅDETS RAMMEAFGØRELSE om en europæisk bevissikringskendelse med henblik på fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

af

om en europæisk bevissikringskendelse
med henblik på fremskaffelse af genstande, dokumenter
og data til brug i straffesager

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31 og 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[1], og

ud fra følgende betragtninger:

[1] EUT C 103E af 29.4.2004, s. 452.

(1) Den Europæiske Union har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Ifølge konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, navnlig punkt 33, skal princippet om gensidig anerkendelse være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og det strafferetlige område.

(2) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstemmelse med konklusionerne fra Tammerfors et program med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager[2]. Rammeafgørelsen er nødvendig for at supplere foranstaltning nr. 5 og 6 i nævnte program, der omhandler gensidig anerkendelse af kendelser vedrørende sikring af bevismateriale.

(3) I punkt 3.3.1. i Haag-programmet[3], der indgår i konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 4. og 5. november 2004, understreges vigtigheden af at gennemføre det samlede program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af strafferetlige afgørelser, og indførelsen af den europæiske bevissikringskendelse fremhæves som en prioritet.

(4) Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om en europæisk arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne[4] var den første konkrete foranstaltning på det strafferetlige område, hvor princippet om gensidig anerkendelse blev anvendt.

---

2 EFT C 12 af 15.1.2001, s. 10.
3 EUT C 53 af 3.3.2005, s. 1.
4 EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

(5) Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om gennemførelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af aktiver eller bevismateriale[5] omhandler behovet for umiddelbar gensidig anerkendelse af kendelser for at forhindre enhver destruktion, ændring, flytning, overførsel eller afhændelse af bevismateriale. Den omhandler imidlertid kun den del af det retlige samarbejde i straffesager, der vedrører bevismateriale, og den efterfølgende overførsel af bevismaterialet er reguleret af procedurerne for gensidig retshjælp.

(6) Det er derfor nødvendigt yderligere at forbedre det retlige samarbejde ved at anvende princippet om gensidig anerkendelse på en retsafgørelse i form af en europæisk bevissikringskendelse vedrørende fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager.

(7) Den europæiske bevissikringskendelse kan anvendes til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager, i hvilke der kan udstedes en europæisk bevissikringskendelse. Dette kan f.eks. omfatte genstande, dokumenter og data fra tredjemand eller fra ransagning af lokaler, herunder mistænktes private lokaler, historiske oplysninger om brug af tjenester, herunder finansielle transaktioner, historiske registre over vidneforklaringer, afhøringer og forhør og andre registre, herunder resultater af særlige efterforskningsteknikker.

[5] EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45.

(8) Princippet om gensidig anerkendelse er baseret på en høj grad af tillid mellem medlemsstaterne. For at styrke denne tillid skal rammeafgørelsen indeholde klare garantier for beskyttelse af de grundlæggende rettigheder. Den europæiske bevissikringskendelse bør derfor kun udstedes af dommere, domstole, undersøgelsesdommere, offentlige anklagere og visse andre judicielle myndigheder, som defineret af medlemsstaterne i overensstemmelse med rammeafgørelsen.

(9) Rammeafgørelsen er vedtaget i medfør af traktatens artikel 31 og vedrører derfor retligt samarbejde som omhandlet i denne bestemmelse med henblik på hjælp til indsamling af bevismateriale til brug i retssager som omhandlet i artikel 5 i rammeafgørelsen. Selv om andre myndigheder end dommere, domstole, undersøgelsesdommere og offentlige anklagere kan spille en rolle i forbindelse med indsamlingen af sådanne beviser i overensstemmelse med artikel 2, litra c), nr. ii), omfatter rammeafgørelsen ikke politi-, told- og grænsesamarbejde eller administrativt samarbejde, der reguleres af andre bestemmelser i traktaterne.

(10) Definitionen af "ransagning eller beslaglæggelse" bør ikke gøres gældende i forbindelse med anvendelsen af noget andet instrument, som finder anvendelse mellem medlemsstaterne, navnlig Europarådets konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager og de dertil hørende instrumenter.

(11) Der bør kun udstedes en europæisk bevissikringskendelse, når det er nødvendigt og proportionalt at fremskaffe de ønskede genstande, dokumenter og data med henblik på straffesager. Endvidere bør der kun udstedes en europæisk bevissikringskendelse, når de pågældende genstande, dokumenter og data i et tilsvarende tilfælde kunne fremskaffes i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning. Udstedelsesmyndigheden er ansvarlig for at sikre, at disse betingelser overholdes. Grundene til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse bør derfor ikke omfatte disse spørgsmål.

(12) Fuldbyrdelsesmyndigheden bør anvende den mindst indgribende foranstaltning til fremskaffelse af de pågældende genstande, dokumenter eller data.

(13) Fuldbyrdelsesmyndigheden bør kun være forpligtet til at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse vedrørende elektroniske data, der ikke befinder sig i fuldbyrdelsesstaten, i det omfang dette er muligt i henhold til dens lovgivning.

(14) Udstedelsesmyndigheden skal, hvis udstedelsesstatens nationale lovgivning bestemmer dette i forbindelse med gennemførelsen af artikel 12, have mulighed for at anmode fuldbyrdelsesmyndigheden om at overholde specifikke formkrav og procedurer med hensyn til retslige eller administrative skridt, der kan medvirke til, at det ønskede bevismateriale kan anerkendes i udstedelsesstaten, f.eks. officiel stempling af et dokument, tilstedeværelse af en repræsentant for udstedelsesstaten eller registrering af tidspunkter og datoer med henblik på at etablere en beviskæde. Sådanne formkrav og procedurer bør ikke omfatte tvangsindgreb.

(15) Fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse bør i størst muligt omfang, og uden at dette anfægter de grundlæggende garantier i den nationale lovgivning, ske i overensstemmelse med de formkrav og procedurer, som udstedelsesstaten udtrykkeligt har angivet.

(16) For at sikre et effektivt retligt samarbejde i straffesager bør muligheden for at afvise at anerkende eller fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse samt grundene til at udsætte dens fuldbyrdelse begrænses. Navnlig bør det for visse kategorier af lovovertrædelser ikke være muligt at afvise at fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse med den begrundelse, at den handling, der har givet anledning til udstedelsen, ikke udgør en lovovertrædelse ifølge fuldbyrdelsesstatens nationale lovgivning (dobbelt strafbarhed).

(17) Det bør være muligt at afvise en europæisk bevissikringskendelse, når dens anerkendelse eller fuldbyrdelse i fuldbyrdelsesstaten ville indebære krænkelse af en immunitet eller et privilegium i denne stat. Der findes ikke nogen fælles definition af, hvad der udgør en immunitet eller et privilegium i Den Europæiske Union, og den præcise definition af disse begreber er derfor overladt til national lovgivning, der kan omfatte former for beskyttelse, der finder anvendelse på læge- og advokaterhvervet, men bør ikke tolkes på en måde, der er i modstrid med forpligtelsen til at ophæve visse grunde til afvisning i artikel 7 i Rådets retsakt af 16. oktober 2001 om udarbejdelse i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union af protokollen til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater[6].

[6] EFT C 326 af 21.11.2001, s. 1.

(18) Det bør være muligt at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse, for så vidt fuldbyrdelsen vil skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser, bringe informationskilden i fare eller medføre anvendelse af klassificerede oplysninger vedrørende specifikke efterretningsaktiviteter. En sådan grund til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse vil dog kun blive anvendt, når og i det omfang genstande, dokumenter eller data af sådanne grunde ikke vil blive anvendt som beviser i en tilsvarende national sag.

(19) De specifikke bestemmelser i artikel 13, stk. 1, litra d), sammenholdt med artikel 13, stk. 1, litra f), foregriber ikke, hvordan og i hvilket omfang de andre grunde til afvisning i artikel 13, stk. 1, anvendes.

(20) Det er nødvendigt med tidsfrister for at sikre et hurtigt, effektivt og konsekvent samarbejde om fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager i hele Den Europæiske Union.

(21) Hver medlemsstat råder i sin lovgivning over retsmidler for så vidt angår de underliggende materielle grunde for afgørelser om bevisoptagelse, herunder om afgørelsen er nødvendig og proportional, om end disse retsmidler kan variere fra medlemsstat til medlemsstat og kan anvendes på forskellige stadier i retssagen.

(22) Det er nødvendigt at indføre en mekanisme til vurdering af rammeafgørelsens effektivitet.

(23) Målet for rammeafgørelsen, nemlig at udskifte ordningen med gensidig retshjælp i straffesager hvad angår fremskaffelse af genstande, dokumenter og data mellem medlemsstater kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor, på grund af målets omfang og virkninger, bedre opfyldes på EU-plan; Rådet kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastsat i sidstnævnte artikel går rammeafgørelsen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(24) De personlige oplysninger, der behandles i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen, vil blive beskyttet i overensstemmelse med de relevante instrumenter, herunder principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger samt af den yderligere beskyttelse, der følger af rammeafgørelsen i overensstemmelse med artikel 23 i konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af 29. maj 2000[7].

(25) Den europæiske bevissikringskendelse bør eksistere side om side med de eksisterende procedurer for gensidig retshjælp, men dette bør betragtes som en overgangssituation, indtil de former for indsamling af bevismateriale, der er udelukket fra rammeafgørelsens anvendelsesområde, i overensstemmelse med Haag-programmet også bliver omfattet af et instrument om gensidig anerkendelse, hvis vedtagelse vil sikre en fuldstændig ordning for gensidig anerkendelse, der træder i stedet for procedurerne for gensidig retshjælp.

[7] EFT C 197 af 12.7.2000, s. 1.

(26) Medlemsstaterne opfordres til i deres egen og Den Europæiske Unions interesse at udarbejde oversigtstabeller, der så vidt muligt stiller bestemmelserne i rammeafgørelsen over for de nationale gennemførelsesforanstaltninger, og at sende dem til Kommissionen sammen med teksten til den nationale lovgivning, der gennemfører rammeafgørelsen.

(27) Rammeafgørelsen overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er fastsat i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig kapitel VI. Intet i rammeafgørelsen må fortolkes som et forbud mod at nægte at fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse, hvis der er objektive grunde til at formode, at den europæiske bevissikringskendelse er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race eller etniske baggrund, religion, seksuelle orientering, nationalitet, sprog eller politiske overbevisning, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.

(28) Rammeafgørelsen er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige regler om retten til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.

(29) Rammeafgørelsen berører ikke medlemsstaternes udøvelse af deres beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed i overensstemmelse med artikel 33 i traktaten –

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

AFSNIT I

DEN EUROPÆISKE BEVISSIKRINGSKENDELSE

Artikel 1

Definition af den europæiske bevissikringskendelse og pligt til fuldbyrdelse

1. Den europæiske bevissikringskendelse er en retsafgørelse udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat med henblik på fremskaffelse af genstande, dokumenter og data fra en anden medlemsstat til brug i de retssager, der er omhandlet i artikel 5.

2. Medlemsstaterne skal fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og i overensstemmelse med bestemmelserne i rammeafgørelsen.

3. Rammeafgørelsen indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper som knæsat i artikel 6 i traktaten, og eventuelle forpligtelser, der påhviler de judicielle myndigheder i denne henseende, berøres ikke.

Artikel 2

Definitioner

I rammeafgørelsen forstås ved:

a) "udstedelsesstat": den medlemsstat, hvori den europæiske bevissikringskendelse er blevet udstedt

b) "fuldbyrdelsesstat": den medlemsstat, på hvis område de ønskede genstande, dokumenter og data befinder sig eller, i tilfælde af elektroniske data, er direkte tilgængelige henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning

c) "udstedelsesmyndighed":

i) en dommer, domstol, undersøgelsesdommer, offentlig anklager eller

ii) enhver anden judiciel myndighed, der er defineret af udstedelsesstaten, og som i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager og har kompetence til at anordne bevisoptagelse i grænseoverskridende sager i henhold til national lovgivning

d) "fuldbyrdelsesmyndighed": den myndighed, der ifølge den nationale lovgivning til gennemførelse af rammeafgørelsen har kompetence til at anerkende eller fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse i overensstemmelse med rammeafgørelsen

e) "ransagning eller beslaglæggelse": omfatter alle foranstaltninger i henhold til strafferetsplejen, hvorved en juridisk eller fysisk person med lovlig tvang kan pålægges at fremskaffe eller medvirke til at fremskaffe genstande, dokumenter og data, og som, hvis de ikke efterkommes, kan tvangsfuldbyrdes uden en sådan persons samtykke, eller kan give anledning til en sanktion.

Artikel 3

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat meddeler Generalsekretariatet for Rådet, hvilken eller hvilke myndigheder der i henhold til dens nationale lovgivning har kompetence i medfør af artikel 2, litra c) og d), når medlemsstaten er henholdsvis udstedelsesstat eller fuldbyrdelsesstat.

2. Medlemsstater, der ønsker at gøre brug af muligheden for at udpege en central myndighed eller centrale myndigheder i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, meddeler Generalsekretariatet for Rådet oplysninger om den eller de pågældende centrale myndigheder. Disse angivelser er bindende for myndighederne i udstedelsesstaten.

3. Generalsekretariatet for Rådet stiller de modtagne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for Kommissionen.

Artikel 4

Den europæiske bevissikringskendelses anvendelsesområde

1. Med forbehold af stk. 2 i denne artikel kan den europæiske bevissikringskendelse udstedes på de betingelser, der er anført i artikel 7, med henblik på fremskaffelse i fuldbyrdelsesstaten af genstande, dokumenter og data, som er nødvendige i udstedelsesstaten til de retssager, der er omhandlet i artikel 5. Den europæiske bevissikringskendelse omfatter de genstande, dokumenter og data, der er anført i kendelsen.

2. Den europæiske bevissikringskendelse kan ikke udstedes med henblik på at pålægge fuldbyrdelsesmyndigheden at:

a) foranstalte samtaler, optage forklaringer eller iværksætte andre former for afhøringer, der involverer mistænkte, vidner, eksperter eller andre parter

b) foretage legemsundersøgelser eller fremskaffe legemsmateriale eller biometriske data direkte fra en persons legeme, herunder DNA-prøver eller fingeraftryk

c) fremskaffe oplysninger i realtid, herunder aflytning af kommunikationer, skjult overvågning eller kontrol med bankkonti

d) foretage analyse af eksisterende genstande, dokumenter eller data

e) fremskaffe kommunikationsdata, der opbevares af leverandører af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste eller et offentligt kommunikationsnet.

3. Udveksling af oplysninger om straffedomme fra strafferegistre skal foregå i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2005/876/RIA af 21. november 2005 om udveksling af oplysninger fra strafferegistre[8] og andre relevante instrumenter.

4. Den europæiske bevissikringskendelse kan udstedes med henblik på fremskaffelse af genstande, dokumenter og data, der falder ind under stk. 2, hvis disse genstande, dokumenter eller data allerede er i fuldbyrdelsesmyndighedens besiddelse før udstedelsen af kendelsen.

[8] EUT L 322 af 9.12.2005, s. 33.

5. Uanset stk. 1 omfatter den europæiske bevissikringskendelse også, hvis udstedelsesmyndigheden angiver dette, alle andre genstande, dokumenter eller data, som fuldbyrdelsesmyndigheden opdager i forbindelse med fuldbyrdelsen af kendelsen og uden yderligere efterforskning finder relevante for den retssag, som har givet anledning til udstedelsen af den europæiske bevissikringskendelse.

6. Uanset stk. 2 kan den europæiske bevissikringskendelse også, hvis udstedelsesmyndigheden anmoder derom, omfatte optagelse af forklaringer fra personer, der var til stede ved fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse, og med umiddelbar tilknytning til emnet for den europæiske bevissikringskendelse. De relevante regler i fuldbyrdelsesstaten, som finder anvendelse på nationale tilfælde, finder også anvendelse i forbindelse med optagelse af sådanne forklaringer.

Artikel 5

Retssager, som kan give anledning til udstedelse af en europæisk bevissikringskendelse

Den europæiske bevissikringskendelse kan udstedes:

a) i straffesager, der er anlagt af eller som skal anlægges for en judiciel myndighed med hensyn til en handling, som er strafbar i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning

b) i sager anlagt af administrative myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, og hvor afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager

c) i sager anlagt af judicielle myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, og hvor afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager, og

d) i forbindelse med sager som omhandlet i litra a), b) og c), der vedrører strafbare handlinger eller overtrædelser, som en juridisk person kan drages til ansvar for eller straffes for i udstedelsesstaten.

Artikel 6

Den europæiske bevissikringskendelses indhold og form

1. Den europæiske bevissikringskendelse i formularen i bilaget skal udfyldes og underskrives og indholdets rigtighed bekræftes af udstedelsesmyndigheden.

2. Den europæiske bevissikringskendelse skal udfærdiges på eller af udstedelsesstaten oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdelsesstaten.

Enhver medlemsstat kan i forbindelse med vedtagelsen af rammeafgørelsen eller på et senere tidspunkt i en erklæring, der deponeres i Generalsekretariatet for Rådet, angive, at den accepterer kendelser eller oversættelser af kendelser til et eller flere andre af de officielle sprog, der anvendes af EU's institutioner.

AFSNIT II

PROCEDURER OG GARANTIER I UDSTEDELSESSTATEN

Artikel 7

Betingelser for udstedelse af den europæiske bevissikringskendelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den europæiske bevissikringskendelse kun udstedes, når udstedelsesmyndigheden har sikret sig, at følgende betingelser er opfyldt:

a) fremskaffelse af de ønskede genstande, dokumenter og data er nødvendig og proportional i forhold til de retssager, der er omhandlet i artikel 5

b) de omhandlede genstande, dokumenter og data ville i et tilsvarende tilfælde kunne fremskaffes i henhold til udstedelsesstatens lovgivning, hvis de var tilgængelige på udstedelsesstatens område, selv om der eventuelt skulle anvendes andre processuelle foranstaltninger.

Opfyldelsen af disse betingelser i det enkelte tilfælde vurderes kun i udstedelsesstaten.

Artikel 8

Fremsendelse af den europæiske bevissikringskendelse

1. Den europæiske bevissikringskendelse kan fremsendes til den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor udstedelsesstatens kompetente myndighed har rimelig grund til at tro, at de relevante genstande, dokumenter og data befinder sig eller, i tilfælde af elektroniske data, er direkte tilgængelige i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning. Den fremsendes straks fra udstedelsesmyndigheden til fuldbyrdelsesmyndigheden ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, og som giver fuldbyrdelsesstaten mulighed for at fastslå ægtheden. Al yderligere officiel kommunikation foregår direkte mellem udstedelses- og fuldbyrdelsesmyndigheden.

2. Hver medlemsstat kan udpege en central myndighed eller, hvis dens retssystem tillader det, flere centrale myndigheder til at bistå de kompetente myndigheder. En medlemsstat kan, hvis det er nødvendigt på grund af dens interne retssystem, overdrage den administrative fremsendelse og modtagelse af europæiske bevissikringskendelser samt anden officiel korrespondance i den forbindelse til sin eller sine centrale myndigheder.

3. Hvis udstedelsesmyndigheden ønsker det, kan fremsendelsen foregå ved hjælp af det europæiske retlige netværks sikre telekommunikationssystem.

4. Hvis fuldbyrdelsesmyndigheden er ukendt, skal udstedelsesmyndigheden på alle måder, herunder gennem kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk, forsøge at fremskaffe de nødvendige oplysninger fra fuldbyrdelsesstaten.

5. Når den myndighed i fuldbyrdelsesstaten, der modtager den europæiske bevissikringskendelse, ikke har kompetence til at anerkende den og træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse, skal den ex officio fremsende den europæiske bevissikringskendelse til fuldbyrdelsesmyndigheden og underrette udstedelsesmyndigheden herom.

6. Alle vanskeligheder i forbindelse med fremsendelsen eller ægtheden af dokumenter, der er nødvendige for fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse, løses ved direkte kontakter mellem de berørte udstedelses- og fuldbyrdelsesmyndigheder eller, hvor det er relevant, ved inddragelse af medlemsstaternes centrale myndigheder.

Artikel 9

Europæisk bevissikringskendelse, der har forbindelse til en tidligere kendelse eller en indefrysningskendelse

1. Hvis udstedelsesmyndigheden udsteder en europæisk bevissikringskendelse, som supplerer en tidligere europæisk bevissikringskendelse, eller som er en opfølgning af en indefrysningskendelse fremsendt i henhold til rammeafgørelse 2003/577/RIA, angiver den dette i den europæiske bevissikringskendelse i overensstemmelse med formularen i bilaget.

2. Hvis udstedelsesmyndigheden i overensstemmelse med de gældende bestemmelser deltager i fuldbyrdelsen af kendelsen i fuldbyrdelsesstaten, kan den med forbehold af erklæringer fremsat i henhold til artikel 3, stk. 2, indlevere en europæisk bevissikringskendelse, som supplerer den tidligere kendelse, direkte til den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed, mens den befinder sig i den pågældende stat.

Artikel 10

Betingelser for anvendelse af personoplysninger

1. Personoplysninger, der er fremskaffet inden for rammerne af rammeafgørelsen, kan anvendes af udstedelsesstaten i forbindelse med:

   a) sager, i hvilke der kan udstedes en europæisk bevissikringskendelse

   b) andre retslige og administrative procedurer, som hænger direkte sammen med de sager, der er nævnt i litra a)

   c) afværgelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed.

   Personoplysninger, der er fremskaffet inden for rammerne af rammeafgørelsen til andre formål end dem, der er nævnt i litra a), b) og c), kan kun anvendes med fuldbyrdelsesstatens forudgående samtykke, medmindre udstedelsesstaten har indhentet samtykke fra den pågældende person.

2. I forbindelse med en bestemt sag kan fuldbyrdelsesstaten kræve, at den medlemsstat, som personoplysningerne er fremsendt til, underretter den om anvendelsen af de pågældende oplysninger.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på personoplysninger, som er fremskaffet af en medlemsstat i medfør af rammeafgørelsen, og som hidrører fra denne medlemsstat.

AFSNIT III

PROCEDURER OG GARANTIER I FULDBYRDELSESSTATEN

Artikel 11

Anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Fuldbyrdelsesmyndigheden skal anerkende en europæisk bevissikringskendelse, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 8, uden yderligere formaliteter og straks træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse på samme måde, som hvis en myndighed i fuldbyrdelsesstaten skulle fremskaffe genstandene, dokumenterne og dataene, medmindre den pågældende myndighed beslutter at påberåbe sig en af de i artikel 13 omhandlede grunde til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse eller en af de i artikel 16 omhandlede grunde til udsættelse.

2. Fuldbyrdelsesstaten er ansvarlig for valget af de foranstaltninger, der i henhold til dens nationale lovgivning sikrer tilvejebringelse af genstande, dokumenter og data, der er omhandlet af en kendelse, og for beslutningen om, hvorvidt det er nødvendigt at anvende tvangsforanstaltninger for at yde denne bistand. Foranstaltninger, som nødvendiggøres af den europæiske bevissikringskendelse, træffes i overensstemmelse med gældende processuelle regler i fuldbyrdelsesstaten.

3. Hver medlemsstat sikrer:

i) at alle foranstaltninger, som der ville være adgang til i en tilsvarende national sag i fuldbyrdelsesstaten, også vil kunne benyttes med henblik på fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse,

og

ii) at der er adgang til foranstaltninger, herunder ransagning og beslaglæggelse, med henblik på fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse, når kendelsen vedrører en af de lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 14, stk. 2.

4. Hvis udstedelsesmyndigheden ikke er en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager, og den europæiske bevissikringskendelse ikke er blevet bekræftet af en af de nævnte myndigheder i udstedelsesstaten, kan fuldbyrdelsesmyndigheden beslutte, at der i den pågældende sag ikke må foretages ransagning eller beslaglæggelse med henblik på fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse. Inden fuldbyrdelsesmyndigheden træffer en sådan beslutning, skal den høre den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

5. En medlemsstat kan ved vedtagelsen af rammeafgørelsen fremsætte en erklæring eller efterfølgende fremsende en meddelelse til Generalsekretariatet for Rådet med krav om bekræftelse i alle de sager, hvor udstedelsesmyndigheden ikke er en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager, og hvor de foranstaltninger, der er nødvendige for at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse, i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning vil skulle anordnes eller overvåges af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i en tilsvarende national sag.

Artikel 12

Formkrav som skal følges i fuldbyrdelsesstaten

Fuldbyrdelsesmyndigheden skal opfylde de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden udtrykkeligt har angivet, medmindre andet er fastsat i rammeafgørelsen, og forudsat at sådanne formkrav og procedurer ikke er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdelsesstaten. Denne artikel skaber ikke pligt til at træffe tvangsforanstaltninger.

Artikel 13

Grunde til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse

1. Fuldbyrdelsesstaten kan afvise at anerkende eller fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse:

   a) hvis fuldbyrdelse vil krænke ne bis in idem-princippet

   b) hvis det forhold, der ligger til grund for den europæiske bevissikringskendelse, i de tilfælde, der er nævnt i artikel 14, stk. 3, ikke udgør en lovovertrædelse i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning

   c) hvis det ikke er muligt at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse ved hjælp af nogen af de foranstaltninger, som fuldbyrdelsesmyndigheden har adgang til i det specifikke tilfælde i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3

   d) hvis der ifølge fuldbyrdelsesstatens lovgivning gælder immuniteter og privilegier, der gør det umuligt at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse

e) hvis den europæiske bevissikringskendelse i et af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 11, stk. 4 eller 5, ikke er blevet bekræftet

f) hvis den europæiske bevissikringskendelse vedrører lovovertrædelser, som:

i) i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller for en stor eller væsentlig dels vedkommende på denne stats territorium eller på et sted, der ligestilles hermed, eller

ii) er begået uden for udstedelsesstatens territorium, og fuldbyrdelsesstatens lovgivning ikke hjemler retsforfølgning for sådanne lovovertrædelser, når de er begået uden for fuldbyrdelsesstatens område

g) hvis fuldbyrdelsen i et specifikt tilfælde vil skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser, bringe informationskilden i fare eller medføre anvendelse af klassificerede oplysninger vedrørende specifikke efterretningsaktiviteter, eller

h) hvis formularen i bilaget er ufuldstændig eller åbenlyst ukorrekt og ikke er blevet udfyldt eller rettet inden for en rimelig frist, som fuldbyrdelsesmyndigheden har fastsat.

2. Beslutningen om at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse i henhold til stk. 1, træffes af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i fuldbyrdelsesstaten. Hvis den europæiske bevissikringskendelse er udstedt af en judiciel myndighed som omhandlet i artikel 2, litra c), nr. ii), og den europæiske bevissikringskendelse ikke er blevet bekræftet af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i udstedelsesstaten, kan beslutningen også træffes af enhver anden judiciel myndighed, der er kompetent i henhold til udstedelsesstatens lovgivning, hvis dette er hjemlet i denne lovgivning.

3. Beslutninger i henhold til stk. 1, litra f), nr. i), vedrørende lovovertrædelser, der delvis er begået på fuldbyrdelsesstatens territorium eller på et sted, der ligestilles hermed, træffes af de kompetente myndigheder, der er nævnt i stk. 2, under ekstraordinære omstændigheder og i hvert enkelt tilfælde, idet der tages hensyn til sagens specifikke omstændigheder, og navnlig om en større eller væsentlig del af den pågældende lovovertrædelse har fundet sted i udstedelsesstaten, om den europæiske bevissikringskendelse vedrører et forhold, der ikke er en lovovertrædelse i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning, og om det ville være nødvendigt at foretage en ransagning og beslaglæggelse som led i fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse.

4. Overvejer en kompetent myndighed at anvende stk. 1, litra f), nr. i), som grund til at afvise en europæisk bevissikringskendelse, hører den Eurojust, inden den træffer sin beslutning. Hvis den kompetente myndighed ikke er enig i Eurojusts udtalelse, sørger medlemsstaterne for, at myndigheden begrunder sin beslutning, og at Rådet underrettes.

5. I de i stk. 1, litra a), g) og h), omhandlede tilfælde skal den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten, inden den beslutter helt eller delvis ikke at anerkende eller ikke at fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse, med alle relevante midler høre den kompetente myndighed i udstedelsesstaten og, hvis det er hensigtsmæssigt, anmode den om hurtigst muligt at give supplerende oplysninger.

Artikel 14

Dobbelt strafbarhed

1. Anerkendelse eller fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse kontrolleres ikke med henblik på dobbelt strafbarhed, medmindre det er nødvendigt at foretage ransagning eller beslaglæggelse.

2. Hvis det er nødvendigt at foretage ransagning eller beslaglæggelse som led i fuldbyrdelsen af kendelsen, kontrolleres følgende lovovertrædelser som defineret i udstedelsesstatens lovgivning under ingen omstændigheder med henblik på dobbelt strafbarhed, hvis de i udstedelsesstaten kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år

   – deltagelse i en kriminel organisation

   – terrorisme

   – menneskehandel

   – seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

   – ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

   – ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer

– bestikkelse

– svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser9

– hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold

– falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen

– internetkriminalitet

– miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter

– menneskesmugling

– forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse

– ulovlig handel med menneskevæv og -organer

– bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning

– racisme og fremmedhad

9 EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

– organiseret eller væbnet røveri

– ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande

– bedrageri

– afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning

– efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter

– forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter

– forfalskning af betalingsmidler

– ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer

– ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer

– handel med stjålne motorkøretøjer

– voldtægt

– brandstiftelse

– strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed

– skibs- og flykapring

– sabotage.

3. Hvis den europæiske bevissikringskendelse ikke vedrører nogen af de lovovertrædelser, der er nævnt i stk. 2, og dens fuldbyrdelse vil indebære ransagning eller beslaglæggelse, kan anerkendelse eller fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse underkastes betingelsen om dobbelt strafbarhed.

For så vidt angår lovovertrædelser vedrørende skatter og afgifter, told og valuta kan anerkendelse og fuldbyrdelse ikke afvises med den begrundelse, at loven i fuldbyrdelsesstaten ikke foreskriver samme skatter og afgifter eller ikke indeholder de samme regler for skatter, afgifter, told og valuta som lovgivningen i udstedelsesstaten.

4. Den i stk. 3 fastsatte betingelse om dobbelt strafbarhed vil blive taget op til fornyet overvejelse af Rådet inden den ...*, i lyset af de oplysninger, som Rådet måtte have modtaget.

5. Rådet kan med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet på betingelserne i traktatens artikel 39, stk. 1, beslutte at tilføje andre kategorier af lovovertrædelser til listen i stk. 2.

* EUT: fem år efter rammeafgørelsens ikrafttræden.

Artikel 15

Frister for anerkendelse, fuldbyrdelse og overførsel

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelse af de frister, der er fastsat i denne artikel. Hvis udstedelsesmyndigheden i den europæiske bevissikringskendelse har anført, at det på grund af proceduremæssige frister eller andre særligt hastende omstændigheder er nødvendigt med en kortere frist, tager fuldbyrdelsesmyndigheden så vidt muligt hensyn til et sådant krav.

2. Enhver beslutning om at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse træffes så hurtigt som muligt og senest 30 dage efter, at den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed har modtaget den europæiske bevissikringskendelse, jf. dog stk. 4.

3. Medmindre der foreligger grunde til udsættelse i henhold til artikel 16, eller de ønskede genstande, dokumenter og data allerede er i fuldbyrdelsesmyndighedens besiddelse, tager fuldbyrdelsesmyndigheden disse genstande, dokumenter og data i besiddelse hurtigst muligt og senest 60 dage efter, at den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed har modtaget den europæiske bevissikringskendelse, jf. dog stk. 4.

4. Hvis det i en specifik sag ikke er muligt for den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed at overholde fristen i henholdsvis stk. 2 eller 3, underretter den hurtigst muligt med ethvert middel den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om grundene til forsinkelsen og om, hvor lang tid der skønnes nødvendig, før de relevante skridt kan tages.

5. Medmindre der er iværksat et retsmiddel i overensstemmelse med artikel 18, eller der foreligger grunde til udsættelse i henhold til artikel 16, overfører fuldbyrdelsesstaten hurtigst muligt de genstande, dokumenter og data, der er fremskaffet på grundlag af den europæiske bevissikringskendelse, til udstedelsesstaten.

6. Når fuldbyrdelsesmyndigheden overfører de fremskaffede genstande, dokumenter og data, angiver den, om den ønsker dem tilbageleveret til fuldbyrdelsesstaten, når udstedelsesstaten ikke længere har brug for dem.

Artikel 16

Grunde til at udsætte anerkendelsen eller fuldbyrdelsen

1. Anerkendelsen af en europæisk bevissikringskendelse kan udsættes i fuldbyrdelsesstaten:

   a) såfremt formularen i bilaget er ufuldstændig eller åbenlyst ukorrekt, indtil formularen er blevet udfyldt eller rettet, eller

   b) såfremt den europæiske bevissikringskendelse i et af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 11, stk. 4 eller 5, ikke er blevet bekræftet, indtil en sådan bekræftelse er givet.

2. Fuldbyrdelsen af en europæisk bevissikringskendelse kan udsættes i fuldbyrdelsesstaten:

a) såfremt fuldbyrdelsen vil kunne påvirke en igangværende strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning, så længe en sådan udsættelse er nødvendig, eller

b) såfremt de omhandlede genstande, dokumenter og data allerede anvendes i forbindelse med andre sager, indtil de ikke længere er nødvendige til dette formål.

3. Beslutningen om at udsætte anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af en europæisk bevissikringskendelse i henhold til stk. 1 eller 2, træffes af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i fuldbyrdelsesstaten. Hvis den europæiske bevissikringskendelse er udstedt af en judiciel myndighed som omhandlet i artikel 2, litra c), nr. ii), og den europæiske bevissikringskendelse ikke er blevet bekræftet af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i udstedelsesstaten, kan beslutningen også træffes af enhver anden judiciel myndighed, der er kompetent i henhold til udstedelsesstatens lovgivning, hvis dette er hjemlet i denne lovgivning.

4. Så snart grunden til udsættelse ikke længere er til stede, træffer fuldbyrdelsesmyndigheden straks de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse og underretter den relevante kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor.

Artikel 17

Pligt til underretning

Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter udstedelsesmyndigheden:

1) straks ved hjælp af ethvert middel:

   a) hvis fuldbyrdelsesmyndigheden i forbindelse med fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse og uden yderligere efterforskning finder, at der eventuelt er behov for at iværksætte efterforskningsskridt, der ikke var forudset fra begyndelsen, eller som ikke kunne præciseres, da kendelsen blev udstedt, således at udstedelsesmyndigheden kan træffe yderligere foranstaltninger i den pågældende sag

   b) hvis den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten fastslår, at kendelsen ikke er blevet fuldbyrdet i overensstemmelse med lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten

   c) hvis fuldbyrdelsesmyndigheden fastslår, at den i den pågældende sag ikke kan opfylde de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden udtrykkeligt har angivet i overensstemmelse med artikel 12.

   Efter anmodning fra udstedelsesmyndigheden bekræftes oplysningerne i givet fald omgående ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor

2) omgående ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor:

a) om den europæiske bevissikringskendelses fremsendelse til den kompetente myndighed, der har ansvaret for fuldbyrdelsen, i medfør af artikel 8, stk. 5

b) om enhver beslutning, der er truffet i henhold til artikel 15, stk. 2, om at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse samt begrundelsen herfor

c) om udsættelse af fuldbyrdelsen eller anerkendelsen af den europæiske bevissikringskendelse, begrundelsen herfor og om muligt udsættelsens forventede varighed

d) om, at det er umuligt at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse, fordi de omhandlede genstande, dokumenter og data er forsvundet, blevet tilintetgjort eller ikke forefindes på det sted, der er angivet i den europæiske bevissikringskendelse eller fordi de omhandlede genstande, dokumenter og data ikke er blevet lokaliseret tilstrækkeligt præcist, selv efter kontakt med udstedelsesstatens kompetente myndighed.

Artikel 18

Retsmidler

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at alle interesserede parter, herunder tredjemand i god tro, har adgang til retsmidler i forbindelse med anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse i medfør af artikel 11 for at beskytte deres legitime interesser. Medlemsstaterne kan begrænse de i dette stykke nævnte retsmidler til tilfælde, hvor den europæiske bevissikringskendelse fuldbyrdes ved tvangsforanstaltninger. En anmodning om iværksættelse af retsmidler indgives til en domstol i fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med den pågældende stats lovgivning.

2. De materielle grunde til udstedelse af en europæisk bevissikringskendelse, herunder overholdelse af betingelserne i artikel 7, kan kun anfægtes ved en domstol i udstedelsesstaten. Udstedelsesstaten sikrer, at der er adgang til de retsmidler, der står til rådighed i en tilsvarende national sag.

3. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle frister for iværksættelse af retsmidler som omhandlet i stk. 1 og 2, anvendes på en måde, der giver alle berørte parter effektive retsmidler.

4. Hvis retsmidlet iværksættes i fuldbyrdelsesstaten, skal den judicielle myndighed i udstedelsesstaten underrettes herom og om de grunde, hvorpå retsmidlet støttes, således at den kan fremlægge de anbringender, den finder nødvendige. Den skal orienteres om udfaldet.

5. Udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette udøvelsen af retten til iværksættelse af retsmidler efter stk. 1 og 2, bl.a. ved at give de berørte parter relevante og fyldestgørende oplysninger.

6. Fuldbyrdelsesstaten kan suspendere overførslen af genstande, dokumenter og data, mens den afventer udfaldet af et retsmiddel.

Artikel 19

Refusion

1. Hvis fuldbyrdelsesstaten i henhold til sin lovgivning er ansvarlig for skade, der er forvoldt en af de i artikel 18 omhandlede parter i forbindelse med fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse, der er fremsendt til den i medfør af artikel 8, refunderer udstedelsesstaten fuldbyrdelsesstaten de beløb, denne som følge af dette ansvar har ydet i erstatning til nævnte part, medmindre og i det omfang skaden eller en del af skaden skyldes fuldbyrdelsesstatens handlemåde, jf. dog artikel 18, stk. 2.

2. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes nationale lovgivning vedrørende fysiske eller juridiske personers krav om erstatning.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Overvågning af rammeafgørelsens effektivitet

1. En medlemsstat, der har haft gentagne problemer med en anden medlemsstat ved fuldbyrdelsen af europæiske bevissikringskendelser, som ikke har kunnet løses bilateralt, underretter Rådet herom for at bistå det i dets evaluering af anvendelsen af rammeafgørelsen i medlemsstaterne.

2. Rådet evaluerer især, hvordan medlemsstaterne i praksis anvender bestemmelserne i rammeafgørelsen.

Artikel 21

Forbindelse til andre retlige instrumenter

1. Rammeafgørelsen eksisterer side om side med eksisterende retlige instrumenter i forbindelserne mellem medlemsstaterne, for så vidt disse vedrører anmodninger om gensidig retshjælp vedrørende bevismateriale, der falder ind under rammeafgørelsens anvendelsesområde, jf. dog stk. 2 og uden at det berører anvendelsen af disse instrumenter i forbindelserne mellem medlemsstaterne og tredjelande.

2. Udstedelsesmyndighederne henholder sig til den europæiske bevissikringskendelse, når alle de genstande, dokumenter og data, der ønskes fra fuldbyrdelsesstaten, falder ind under rammeafgørelsens anvendelsesområde, jf. dog stk. 3 og 4.

3. Udstedelsesmyndighederne kan gøre brug af gensidig retshjælp til at fremskaffe genstande, dokumenter og data, der falder ind under rammeafgørelsens anvendelsesområde, hvis de udgør en del af en bredere anmodning om retshjælp, eller udstedelsesmyndigheden i den pågældende sag mener, at dette vil lette samarbejdet med fuldbyrdelsesstaten.

4. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger efter rammeafgørelsens ikrafttræden, for så vidt sådanne aftaler eller ordninger giver mulighed for at udvide eller udbygge rammeafgørelsens mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette de procedurer for bevisoptagelse, der falder ind under rammeafgørelsens anvendelsesområde.

5. De aftaler og ordninger, der er omhandlet i stk. 4, må på ingen måde berøre forbindelserne med de medlemsstater, der ikke er part i disse aftaler eller ordninger.

6. Medlemsstaterne underretter Rådet og Kommissionen om eventuelle nye aftaler eller ordninger som omhandlet i stk. 4 senest tre måneder efter undertegnelsen af disse.

Artikel 22

Overgangsbestemmelser

Anmodninger om gensidig retshjælp modtaget inden den ...* vil fortsat være reguleret af de eksisterende instrumenter om gensidig retshjælp i straffesager.

* EUT: to år efter rammeafgørelsens ikrafttræden.

Artikel 23

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme rammeafgørelsen senest den …*

2. Medlemsstaterne meddeler senest den ...* Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af rammeafgørelsen, i national ret.

3. I forbindelse med vedtagelsen af rammeafgørelsen underretter de medlemsstater, der har til hensigt at gennemføre afvisningsgrunden i artikel 13, stk. 1, litra f), i national ret, generalsekretæren for Rådet herom ved at fremsætte en erklæring.

4. Tyskland kan ved en erklæring forbeholde sig ret til at lade fuldbyrdelsen af en europæisk bevissikringskendelse kontrollere med henblik på dobbelt strafbarhed i de i artikel 14, stk. 2, nævnte tilfælde vedrørende terrorisme, internetkriminalitet, racisme og fremmedhad, sabotage, afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning eller bedrageri, hvis det er nødvendigt at foretage ransagning eller beslaglæggelse for at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse, medmindre udstedelsesmyndigheden har erklæret, at den pågældende lovovertrædelse i henhold til udstedelsesstatens lovgivning falder ind under de kriterier, der er angivet i erklæringen.

   Hvis Tyskland ønsker at gøre brug af dette stykke, underretter det ved en erklæring Generalsekretariatet for Rådet herom ved vedtagelsen af rammeafgørelsen. Erklæringen offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

---

* EUT: to år efter rammeafgørelsens ikrafttræden.

5. Kommissionen forelægger senest den …* en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme rammeafgørelsen, eventuelt ledsaget af forslag til retsakter.

6. Generalsekretariatet for Rådet underretter medlemsstaterne, Kommissionen og Eurojust om de erklæringer, der fremsættes i medfør af artikel 6 og 11 og af denne artikel.

Artikel 24

Revision

1. Hver medlemsstat underretter hvert år inden den 1. maj Rådet og Kommissionen om eventuelle vanskeligheder, der er opstået i det foregående kalenderår med hensyn til ved fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse i forbindelse med artikel 13, stk. 1.

2. Tyskland underretter i begyndelsen af hvert kalenderår Rådet og Kommissionen om, hvor mange gange den begrundelse for ikke-anerkendelse eller ikke-fuldbyrdelse, som er omhandlet i artikel 23, stk. 4, har fundet anvendelse i løbet af det foregående år.

* EUT: tre år efter rammeafgørelsens ikrafttræden.

3. Senest den ...* udarbejder Kommissionen en rapport ud fra de oplysninger, den har modtaget i henhold til stk. 1 og 2, ledsaget af de initiativer, den måtte finde hensigtsmæssige. Rådet tager rammeafgørelsen op til revision på grundlag af rapporten og overvejer, om følgende bestemmelser skal ophæves eller ændres:

– artikel 13, stk. 1 og 3, samt

– artikel 23, stk. 4.

Artikel 25

Ikrafttræden

Rammeafgørelsen træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

---

* EUT: fem år efter rammeafgørelsens ikrafttræden.

BILAG

EUROPÆISK BEVISSIKRINGSKENDELSE[10]

Denne kendelse er udstedt af en kompetent judiciel myndighed. Der anmodes om, at nedenstående genstande, dokumenter og data fremskaffes og overføres.

A)

Udstedelsesstat .....

Fuldbyrdelsesstat .....

B)

Den judicielle myndighed erklærer, at:

i) □ fremskaffelse af genstande, dokumenter og data, der ønskes fremskaffet ved den europæiske bevissikringskendelse, er nødvendig og proportional i forhold til formålet med nedenstående retssager

ii) □ det ville være muligt at fremskaffe disse genstande, dokumenter og data ifølge udstedelsesstatens lovgivning i et tilsvarende hjemligt tilfælde, hvis de var tilgængelige på udstedelsesstatens område, selv om der eventuelt skulle anvendes andre fremgangsmåder

C) Den judicielle myndighed, der har udstedt den europæiske bevissikringskendelse

Officiel betegnelse:

.....

[10] Den europæiske bevissikringskendelse udfærdiges på eller oversættes til et af fuldbyrdelsesstatens officielle sprog eller et hvilket som helst andet sprog, som fuldbyrdelsesstaten accepterer.

Navnet på den judicielle myndigheds repræsentant:

.....

Funktion (titel/stilling):

.....

Sæt kryds ved den type judiciel myndighed, der har udstedt kendelsen:

□ a) dommer eller domstol

□ b) undersøgelsesdommer

□ c) offentlig anklager

□ d) enhver anden judiciel myndighed, der er defineret af udstedelsesstaten, og som i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager og har kompetence til at anordne bevisoptagelse i grænseoverskridende sager i henhold til national lovgivning

□ Den europæiske bevissikringskendelse er bekræftet af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager (jf. afsnit D og O).

Sagsnummer:

.....

Adresse:

.....

.....

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

E-mail: .....

Sprog, der kan anvendes i kommunikationen med udstedelsesmyndigheden:

.....

Oplysninger om kontaktpersoner, hvis det er nødvendigt med supplerende oplysninger om fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse, eller i forbindelse med den praktiske tilrettelæggelse af overførslen af genstande, dokumenter eller data (hvis det er relevant):

.....

D) Den judicielle myndighed, der har bekræftet den europæiske bevissikringskendelse (når det er relevant)

Hvis der er sat kryds ved punkt d) i afsnit C, og den europæiske bevissikringskendelse er bekræftet, sættes kryds ved den type judiciel myndighed, der har bekræftet den europæiske bevissikringskendelse:

□ a) dommer eller domstol

□ b) undersøgelsesdommer

□ c) offentlig anklager

Officiel betegnelse på den bekræftende myndighed:

.....

.....

Navnet på den judicielle myndigheds repræsentant:

.....

.....

Funktion (titel/stilling):

.....

.....

Sagsnummer:

.....

.....

Adresse:

.....

.....

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

E-mail:

.....

E) Når en central myndighed har fået overdraget den administrative fremsendelse og modtagelse af EUROPÆISKE BEVISSIKRINGSkendelser samt i relevante tilfælde anden officiel korrespondance i den forbindelse

Navn på den centrale myndighed:

.....

Kontaktperson, når en sådan findes (titel/stilling og navn):

.....

Adresse:

.....

Sagsnummer:

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer) .....

Fax nr.: (landekode) (områdenummer) .....

E-mail .....

F) Den eller de myndighed(er), der kan kontaktes (i de tilfælde hvor afsnit D og/eller E er blevet udfyldt):

□ Myndighed under afsnit C

Kan kontaktes om spørgsmål vedrørende .....

□ Myndighed under afsnit D

Kan kontaktes om spørgsmål vedrørende .....

□ Myndighed under afsnit E

Kan kontaktes om spørgsmål vedrørende .....

G) Forbindelse til eventuel tidligere europæisk bevissikringskendelse eller indefrysningskendelse

Angiv i givet fald om denne europæiske bevissikringskendelse supplerer en tidligere europæisk bevissikringskendelse eller er en opfølgning af en indefrysningskendelse, og anfør i bekræftende fald oplysninger, der kan identificere den tidligere europæiske bevissikringskendelse eller indefrysningskendelse (datoen for den pågældende europæiske bevissikringskendelses eller indefrysningskendelses udstedelse, oplysning om, hvilken myndighed den er sendt til, og, hvis en sådan findes, datoen for fremsendelsen af den europæiske bevissikringskendelse eller indefrysningskendelsen og de referencenumre, der gives af udstedelses- og fuldbyrdelsesmyndighederne).

.....
.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

H) Type sag, som den europæiske bevissikringskendelse er udstedt til

Sæt kryds ved den type sag, som den europæiske bevissikringskendelse er udstedt til:

□ a) i en straffesag, der er anlagt af eller som skal anlægges for en judiciel myndighed med hensyn til en handling, som er strafbar i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning, eller

□ b) sag anlagt af administrative myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, forudsat at afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager, eller

□ c) sag anlagt af judicielle myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, forudsat at afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager.

I) **Begrundelse for udstedelse af den europæiske bevissikringskendelse**

1. **Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og beskrivelse af de omstændigheder, under hvilke lovovertrædelsen(erne), der ligger til grund for den europæiske bevissikringskendelse, er begået, herunder tid og sted, i det omfang den udstedende judicielle myndighed har kendskab hertil:**

.....
....

.....
....

.....
...

.....
....

Art og strafferetlig klassificering af den eller de begåede overtrædelser, der har givet anledning til den europæiske bevissikringskendelse, samt den relevante retsforskrift/lov

.....

....

.....

....

.....

....

.....

....

.....

....

2. **Hvis det er muligt, sættes kryds ved en eller flere af følgende lovovertrædelser, som i den udstedende stat kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år, som defineret i den udstedende stats lovgivning:**

□ deltagelse i en kriminel organisation

□ terrorisme[11]

□ menneskehandel

□ seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

□ ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

□ ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer

□ bestikkelse

[11] Hvis den europæiske bevissikringskendelse indleveres til Tyskland, kan udstedelsesmyndigheden i henhold til den erklæring, som Tyskland har fremsat i medfør af artikel 23, stk. 4, i Rådets rammeafgørelse 2007/.../RIA af ....* om en europæisk bevissikringskendelse til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager, derudover udfylde boks N.1 for at bekræfte, at den eller de begåede overtrædelser falder ind under de kriterier, som Tyskland har angivet for denne type overtrædelse.

□	svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
□	hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
□	falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
□	internetkriminalitet*
□	miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
□	menneskesmugling
□	forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
□	ulovlig handel med menneskevæv og -organer
□	bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
□	racisme og fremmedhad*
□	organiseret eller væbnet tyveri
□	ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
□	bedrageri*
□	afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning*
□	efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
□	forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
□	forfalskning af betalingsmidler
□	ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
□	ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
□	handel med stjålne motorkøretøjer

* EUT: indsæt nummer og dato for rammeafgørelsen.

□ voldtægt

□ brandstiftelse

□ strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed

□ skibs- og flykapring

□ sabotage*.

3. **Detaljeret beskrivelse af den eller de begåede overtrædelser, der ikke hører ind under overtrædelserne i punkt 2, og som har givet anledning til udstedelse af den europæiske bevissikringskendelse:**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

J) DE BERØRTE PERSONER

Oplysninger om den/de i) fysiske eller ii) juridiske person(er), mod hvilke der anlægges eller kan anlægges sag:

i) Fysisk(e) person(er)

Navn: .....

Fornavn(e): .....

Evt. pigenavn: .....

Evt. kaldenavn: .....

Køn: .....

Nationalitet: .....

Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes)

Fødselsdato: .....

Fødested: .....

Bopæl og/eller kendt adresse. Hvis adressen er ukendt, angives den sidst kendte:

.....

Sprog, som vedkommende forstår (hvis det vides):

.....

ii) Juridisk(e) person(er)

Navn:

.....

.

Kategori:

.....

Evt. almindelig anvendt forretningsnavn:

.....

...

Officielt hjemsted (hvis et sådant findes):

.....

...

Registreringsnummer (hvis et sådant findes): .....

Den juridiske persons adresse:

.....

K) Genstande, dokumenter og oplysninger, der ønskes fremskaffet ved den europæiske bevissikringskendelse

1. Beskrivelse af, hvad der ønskes fremskaffet ved hjælp af den europæiske bevissikringskendelse (kryds de relevante bokse af og kommenter eventuelt):

□ Genstande (yderligere oplysninger nedenfor):

.....

....

.....

....

.....

....

.....

....

□ Dokumenter (yderligere oplysninger nedenfor):

.....

...

.....

....

.....

....

.....

....

□ Data (yderligere oplysninger nedenfor):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Hvor findes de ønskede genstande, dokumenter og data (hvis det ikke kendes, sidst kendte sted):

.....

.....

.....

.....

.....

3. Hvis der er tale om en anden person end den, der er angivet i afsnit J), nr. i) eller ii), oplysninger om den/de i) fysiske eller ii) juridiske person(er), der formodes at ligge inde med de ønskede genstande, dokumenter og data

i) Fysisk(e) person(er)

Navn:

.....

Fornavn(e):

.....

Evt. pigenavn:

.....

Evt. kaldenavn:

.....

Køn:

.....

Nationalitet:

.....

Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes).....

Fødselsdato:

.....

Fødested:

.....

Bopæl og/eller kendt adresse. Hvis adressen er ukendt, angives den sidst kendte:

.....

..

Sprog, som personen forstår (hvis det vides):

.....

.

ii) Juridisk(e) person(er)

Navn:

.....

.

Kategori:

.....

Evt. almindelig anvendt forretningsnavn:

.....

...

Officielt hjemsted (hvis et sådant findes):

.....

...

Registreringsnummer (hvis et sådant findes): .....

Den juridiske persons adresse:

Anden adresse/andre adresser, hvorfra der drives virksomhed:

.....

....

L) Fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse

[+] EUT: Indsæt nummer på rammeafgørelsen.

1. Fristerne for fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse er fastsat i Rådets rammeafgørelse 2007/.../RIA[+12]. Hvis anmodningen imidlertid er meget hastende, bedes De ved at krydse den relevante boks af angive en eventuel tidligere frist og begrunde denne:

Tidligere frist::..... (dd/mm/åååå)

Årsager:

[ ] procedurefrister

[ ] andre særligt hastende omstændigheder (anføres):.....

2. Sæt kryds ved og udfyld, hvis det er relevant:

□ **Der anmodes om, at fuldbyrdelsesmyndigheden overholder følgende formaliteter og procedurer[13]**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

□ Den europæiske bevissikringskendelse omfatter også genstande, dokumenter eller data, som fuldbyrdelsesmyndigheden opdager i forbindelse med fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse og uden yderligere efterforskning finder relevante for den retssag, som har givet anledning til udstedelsen af den europæiske bevissikringskendelse.

[+] EUT: Indsæt nummer på rammeafgørelsen.

[12] EUT L

[13] Det antages, at fuldbyrdelsesmyndigheden opfylder de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden har angivet, medmindre de er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdelsesstaten. Dette skaber imidlertid ikke pligt til at træffe tvangsforanstaltninger.

□ Der anmodes om, at fuldbyrdelsesmyndigheden optager forklaringer fra personer, der var til stede ved fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse og med umiddelbar tilknytning til emnet herfor.

M) Retsmidler

1. Parternes mulige retsmidler, herunder tredjemand i god tro, i udstedelsesstaten samt de nødvendige skridt i den henseende:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Instans, hvortil der kan indgives klage

.....

....

.....

.....

3. Oplysninger om, hvem der kan klage

.....

.....

.....

.....

4. Tidsfrist for indgivelse af klage

.....

.....

.....

5. Myndighed i udstedelsesstaten, der kan give flere oplysninger om procedurerne for anvendelse af retsmidler i udstedelsesstaten, og om muligheden for retshjælp, tolkning og oversættelse:

Navn:

.....

Evt. kontaktperson:

.....

Adresse:

.....

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

E-mail:

.....

[14] EUT C

[*] EUT: Indsæt nummer på rammeafgørelsen.

N) Afsluttende bemærkninger og underskrift

1. Valgfrie oplysninger, der kun gives i forbindelse med Tyskland.

□ Det erklæres, at den eller de begåede overtrædelser i henhold til udstedelsesstatens lovgivning falder ind under de kriterier, som Tyskland har angivet i erklæringen[14] i henhold til artikel 23, stk. 4, i rammeafgørelse 2007/.../RIA*.

2. Andre oplysninger af relevans for sagen (når sådanne foreligger):

.....

....

.....

.....

3. Hvordan ønskes de omhandlede genstande, dokumenter og data overført?

□ med e-mail

□ med telefax

□ i original med post

□ på anden måde (præciser venligst)

.....

4. Den udstedende myndigheds og/eller dennes repræsentants underskrift, der bekræfter, at den europæiske bevissikringskendelses indhold er korrekt:

.....

...

Navn:

.....

[14] EUT C

* EUT: Indsæt nummer på rammeafgørelsen.

Funktion (titel/stilling):

.....

..

Dato:

.....

..

Evt. officielt stempel:

O) HVIS AFSNIT D) ER UDFYLDT UNDERSKRIFT OG NÆRMERE OPLYSNINGER OM DEN BEKRÆFTENDE MYNDIGHED

.....

....

Navn:

.....

Funktion (titel/stilling):

.....

....

Dato:

.....

...

Evt. officielt stempel: